

CONTEXT

MEMÒRIA SELECTIVA Boleto de vuelta

Argentina és terra abonada al record, com a mínim amb Maradona i les estrelles del tango i la nissaga de Perón. Però, cal dir-ho i és de justícia, també amb la memòria política, amb els assassins. Pocs països han lluitat tant per recuperar la seva memòria històrica.

Què és la memòria política i, sobre tot de què serveix? Teòricament la memòria és el record del que va ser i encara dol i té una clara finalitat, reconciliar, evitar noves barbàries, aprendre a utilitzar el cap enlloc de les entranyes alhora de viure qualsevol situació.

Argentina, des de les mares de la Plaça de Maig fins els "Boletos de Vuelta" on descendents de militars genocides han trencat el silenci de la vergonya, preocupava recuperar memòria. Ara s'ha acabat. Quan en votació democràtica la majoria del poble torna a votar el model que volia investigar, és que ja no interessa recordar.

Al nou President Milei, tan disposat a acabar amb qualsevol projecte d'igualtat, no li caldrà derogar cap llei que faci referència a la Memòria històrica. Els argentins li han dit clarament que ja no importa el passat, que té el camí lliure per tornar a fer el

EN ESTE
CURSO
NO SE VA
IMPARTIR
HISTORIA

que ja es va fer i que, en qualsevol cas, es queixaran una vegada hagi arrasat el país.

Sortosament, això encara no passa a Espanya. Portem molts anys de diferència, és cert. Quan aquí algú es va atrevir a reclamar el llegat històric de la política nacional, Argentina feia temps que la reivindicava, però com a mínim una vegada començada la recerca, queda encara l'esperança. Una esperança tocada de mort amb la incorporació de l'extrema dreta en els mecanismes estatals, però en minoria.

És descoratjador contemplar com al poder, siguin d'un costat o altre de la balança, la memòria sempre els fa por. La seva memòria naturalment, la de quan tenien poder o el buscaven i les formes que utilitzaven per aconseguir-lo. No hi ha limbe pel poder.

